

nabízí navrhovatel za účelem osvědčení důkazy. Bylo-li by provedením těchto důkazů prokázáno, že tvrzení navrhovatelovo je správné, bylo by také osvědčeno ohrožení tvrzeného nároku.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc soudu druhé stolice, by ji znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Podle spisu Nc II 220/32, na nějž se v návrhu na prozatímní opatření poukazuje, bylo usnesením ze dne 30. prosince 1932 č. j. Nc II 220/32-2 proti nynějšímu navrhovateli prozatímního opatření povoleno na návrh dovolacího rekurenta prozatímní opatření příkazem vydati součástky zařízení lihovaru dovolacímu rekurentu a příkazem zdržeti se jednání, které by ohrožovalo provoz lihovaru, nebo kterým by se na zařízení něco měnilo. Ono dovolacímu rekurentu povolené prozatímní opatření bylo povoleno na dobu do 30. května 1934 a byla také k provedení jeho vedena exekuce. Zmíněné prozatímní opatření nebylo dosud ani zrušeno ani omezeno (§ 399 ex. ř.). Protože ono prozatímní opatření dosud trvá, nebylo by prozatímní opatření úschovou strojů tvořících součást zařízení lihovaru nyní a to odpůrcem při zmíněném, dosud trvajícím prozatímním opatření navrhované možno vykonati, ježto by se tím vydobyté prozatímní opatření mařilo a navrhované prozatímní opatření nelze proto jako nehodící se povolit. Následkem toho netřeba doplňovati řízení prováděním důkazů k osvědčení hrozící nenahraditelné škody (§§ 382 čís. 2, 389 ex. ř.) a zrušení usnesení prvního soudu, aby řízení bylo v uvedeném směru doplněno, není důvodné.

Čís. 13519.

Souhlasný názor nižších soudů, že rejstříkový soud nemůže přihlédnouti k pouhému oznámení člena družstva ve věcech, jež náležejí do revisní činnosti svazu, nepřičí se zákonu (§ 46 (2) zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 9. května 1934, R II 207/34.)

Člen Rolnické záložny ve V., zapsaného společenstva s r. o., navrhl, I. aby bylo ředitelství Rolnické záložny ve V. vytknuto, pokud se týče uloženo zachovávat stanovy, jež jsou porušovány tím, 1. že se přijímání členů neděje podle § 10 stanov ředitelstvím družstva, 2. že se povolování úvěru děje proti ustanovení § 6 stanov, 3. že podíly nepřiděluje ředitelstvo, nýbrž prokurista záložny Rudolf C. samostatně, 4. že podíly nejsou postupovány jen členům ve smyslu § 7 stanov, 5. že František H., ač byl tím od výboru pověřen, nebyl připuštěn k revisi hospodářství ředitelstva, II. aby byla usnesení valné hromady ze dne 26. března 1931 prohlášena za neplatná, ježto se jí zúčastnili členové, kteří ředitelstvím za členy přijati nebyli, po případě členové, kteří nabyli podílů dříve, než se stali členy. R e j s t ř í k o v ý s o u d vydal usnesení, že není příčiny, aby o návrzích Františka H-a něco zařídil. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil mimo jiné z těchto d ů v o d ů: Pokud jde o výtky

H-a, že se přijímání členů neděje podle § 10 stanov ředitelstvím družstva, že se povolování úvěru děje proti ustanovení § 6 stanov, že podíly nepřiděluje ředitelstvo, nýbrž prokurista záložny Rudolf C. samostatně, že podíly nejsou ve smyslu § 7 stanov postupovány jen členům a že František H., ač byl výborem k tomu pověřen, nebyl připuštěn k provedení revise hospodářství ředitelstva, směl a musel by rejstříkový soud k těmto výtkám přihlížeti jen, kdyby mu je oznámil Ústřední svaz českých hospodářských společenstev v Čsl. republice v Brně jako revisní orgán, jemuž Rolnická záložna ve V. podléhá, neboť § 24 nař. čis. 134/1903 ř. zák., podle něhož má rejstříkový soud působiti k tomu, by bylo dbáno zákonných a statutárních předpisů, se vztahuje jen na oznámení revisního svazového orgánu učiněná rejstříkovému soudu podle § 9 zákona čis. 133/1903 ř. zák. a § 23 nař. čis. 134/1903 ř. zák. Na pouhé oznámení člena ve věcech, které patří do revisní činnosti svazu, nesmí rejstříkový soud nic podnikati, neboť by tím zasahoval do autonomní sféry společenstva. Může se tedy člen družstva domáhati nápravy jen u příslušného svazu, jehož revisi se družstvo podrobilo, po případě může člen, byla-li porušena jeho individuální, konkrétní práva, nastoupiti též na pořad práva. Stěžovatel se dovolává rozhodnutí čis. 5486 sb. n. s., při tom však přehlíží, že v případě, jehož se toto rozhodnutí týká, byla podána revisní zpráva, vytýkající závady.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Dovolacímu rekursu, jenž napadá souhlasná usnesení soudů nižších stolic pro nezákonnost (§ 46 odst. (2) zákona čis. 100/1931), nelze přiznati oprávnění. Právní názor rekursního soudu, že nelze přihlížeti k výtkám stěžovatele, pokud jsou uvedeny pod I. 1. až 5. usnesení soudu první stolice, poněvadž nebyly oznámeny revisním orgánem, se nepřičií zákonu, nýbrž se shoduje úplně s předpisem § 9 zákona ze dne 10. června 1903 čis. 133 ř. zák. o revisi společenstev výdělkových a hospodářských a §§ 23 a 24 min. nařízení ze dne 24. června 1903 čis. 134 ř. zák. Ani z rozhodnutí čis. 12.676 sb. n. s., jehož se stěžovatel dovolává vedle rozhodnutí čis. 5486 sb. n. s., s nímž se vypořádal již rekursní soud, nemůže stěžovatel nic vyvoditi pro opačný názor. Netřeba se proto zabývati dalšími vývody dovolacího rekursu, pokud se obírají uvedenými výtkami. Pokud se týče platnosti usnesení valné hromady ze dne 26. března 1931, mohl by je rejstříkový soud přezkoumati jen, kdyby byla předmětem zápisu do společenstevního rejstříku, což však nebylo ani tvrzeno.

Čís. 13520.

Knihovní řízení jest řízením nesporným, v němž platí zákon o základních ustanoveních soudního řízení nesporného ze dne 19. června 1931, čis. 100 sb. z. a n., pokud jde o otázku, jež není upravena knihovním zákonem.